

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل
۱۶ مارچ ۲۰۲۱

تساوی طلبی مطلق و افراطی درد بی درمان مردم ما!

دوشنبه - ۲۵ حوت ۱۳۹۹ - کابل: قبلاً برایتان از زادگاهم نوشته ام، شاید این را هم تذکار داده باشم که علی رغم زندگانی در شهر کابل، پیوندهای خانوادگی ما با روستا با فراز و نشیب های چندی، تا هنوز حفظ شده، در هر موقعیتی یا ما از شهر به روستا رفته ایم و یا کسانی از روستا به شهر و در منزل ما مهمان بوده اند. یکی از نکاتی که حین گشت و گذار در روستا متوجه آن شده ام، تقریباً در تمام کشتزارها، در کنار پلوان بین دو کرد، که اصولاً نه تنها به منظور جدا کردن کرد ها چه جهت تفکیک مالکیت و چه هم جهت آبرسانی بهتر، نقش پیاده رو را نیز به عهده دارند، گاهی در یک جانب و گاهی در هر دو جانب پلوان، با لگد شدن کندم تازه کشت و تخریب آن، برای راه رفتن عملاً بر عرض پیاده رو افزوده شده است. این امر در حالی صورت می گیرد که بر مبنای دساتیر و ارزش های اسلامی لگد کردن و تخریب کشت تازه نه تنها جواز شرعی ندارد بلکه، بشدت هم منع شده است!

آنچه را من به مثابه تجربه شخصی خود نگاشتم، چه بسا شما هم اگر با زندگانی در روستا آشنائی داشته باشید بارها متوجه شده باشید یعنی امری نیست که اتفاقی و منحصر به فرد باشد. از همین رو بارها از همان زمان نوجوانی به چرائی این عمل اندیشیده ام، تا این که یک روز یکی از موسپیدان متجرب محل علت آن را صمیمانه چنین بیان داشت: "دلیل این عمل زشت که خساره هم در دنیا دارد و هم در آخرت، خود مرکز بینی، تساوی طلبی و به دیگران احترام قایل نشدن است. همین عوامل باعث می گردد که وقتی دو دوست و یا هم دو برادر از کشتزاری می گذرند به جای آن که حرمت خردی و کلانی یک دیگر را مراعات نمایند و یکی به تعقیب دیگری گام گذارد، اگر یکی بالای راه رفت، آن دیگری در کنارش راه رفته، کشت تازه را با قدومش تخریب می نماید."

آنچه را پیرد مرد متجرب خلاصه نمود، لطفاً بازتاب عملی آن را در عکس فوق که بخشی از قاتلان، خاینان و جواسیس منوط به حاکمیت دست نشانده را نشان می دهد، بار دیگر نگاه نمائید. عکس واضح و آشکار نشان می دهد که حین رفتن از یک جای به جای دیگر جمع حاضر در عکس به هیچ یک از ارزش های پسندیده جامعه ما و حتا اداری اهمیتی قایل نیستند، نه تنها مقامات دولتی برای شان در چنین مواردی پیشیزی ارزش ندارد، از همین رو در حالی که "امرالله صالح" در عکس دیده نمی شود معاون دوم "غنی احمدزی" یعنی "سروردانش" نیز در صف عقب "خلیلی"، "محقق"، "عطانور"، "نبیل"، "سیاف"، "کرزی" و دو تن دیگر حرکت می نماید.

حال اگر بپذیریم که "دانش" به "کرزی"، "سیاف" و "خلیلی" جهت مقام قبلی و کبر سن احترام گذاشته، برای "محقق" و "نبیل" و "عطاء" چه؟؟ و از همه بدتر دوفردی که در سمت راست عکس، نزدیک است از "پلوان" خارج شده "کرد" "کندم" را لحد و تخریب نمایند، آنها را کدام عاملی به این کار وادار ساخته است؟

هموطنان گرامی!

یک نگاه اجمالی به همین عکس نشان می دهد که افراد حاضر در عکس چنان در منجلاب و باتلاق خودخواهی، خود مرکز بینی و تساوی طلبی مطلق و افراطی غرق اند، که حتا نمی توانند و قادر نیستند، تا برای یک لحظه آنهم جلو دوربین به همدیگر و نهاد هائی که از خیرات آن ارتزاق می نمایند، حرمت قایل شده، روی پلوان یکی به دنبال دیگری حرکت نمایند.

هموطنان گرامی!

همین عکس واضح و آشکار نشان می دهد که تمام افراد حاضر در عکس فقط به فکر بالا بردن قیمت و مقام خودش می باشد و نمی توان از آنها توقع داشت که به غیر از خود به چیز دیگری به صورت خاص منافع علیای کشور و مردم بیندیشند.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!